

Hemma hos redaktören

Tidningen Bohusläningen publicerade i november 2008 i sin serie Röda Tråden följande presentation av till länet nyinflyttad redaktör.

Av Håkan Sannebro

Sedan några år är Eriksberg på Bokenäset Maria Wallins fasta plats i tillvaron. Hon och dottern Matilda flyttade upp från Göteborg till en liten stuga med utsikt över Koljefjorden och Hjältön.

Platsen är ett litet paradiset och stugan är inte stor men den räcker både som bostad och kontor för Marias arbete som redaktör och utgivare av *tidskriften SocialPolitik*. Inte sällan sitter hon och jobbar med laptopen i knät i soffhörnet och naturen utanför fönstret.

– Mamma byggde stugan år 1982 bredvid huset som var familjens sommarställe. Den skulle vara varm och ljus och lättskött och det är den så här har vi det jättemysigt Matilda och jag, säger Maria Wallin. □Hon har flyttat runt mycket i landet och arbetat med många olika medier som tv, radio, dagspress, tidskrifter, dokumentärfilm. □– Jag har väl varit en mångsysslare i journalistik, säger Maria. Jag har bott på många olika platser men alltid kommit tillbaka till Bokenäset och Göteborg.

Backpacker

I unga år reste hon runt inte bara i Sverige utan i världen, bland annat i Asien, Nya Zeeland, USA.

– Jag tror jag var backpacker innan begreppet ens fanns.

Efter studenten gick hon socialhögskola och blev socionom. Sedan blev det även journalisthögskola. Så småningom upptäckte hon att hon ville mer än bara jobba med de dagliga nyheterna.

– Jag vill gå mera på djupet och tycker att journalistiken verkligen ska ha något att berätta, inte bara vara nyheter som underhållning. Demokrati kräver kunskap och det behövs ett

djupt informationsflöde för att människor ska förstå vad som döljer sig bakom nyheterna.

Skapar debatt

Röda Tråden kommer från Åsa Runfors som betecknar Maria Wallin som en eldsjäl i sitt fack. Sedan 15 år är Maria redaktör för tidskriften SocialPolitik som kommer ut fyra gånger per år och trycks i 13 000 exemplar. Bakom står den ideella föreningen Socialpolitisk debatt. Det finns en redaktionskommitté men Maria har i stort sett fria händer att med hjälp av fria skribenter forma innehållet. Som tidningens namn säger handlar det om sociala frågor och problem från olika aspekter.

– Vi vill med tidningen bidra till en kunnig socialpolitisk debatt, det finns så många brister att belysa. En orsak till att tidningen kom till var att vi såg hur det sparades på de svaga i samhället. Att spara där är dålig ekonomi, gör man det kommer utgifterna senare i stället och då med mycket större summor.

– Det sparas fortfarande på de svaga, de ekonomiska klyftorna ökar, det finns fattigt folk i landet och barn som lever i stor fattigdom.

Ett problem är att det är svårt att nå ut med tidningen till en vidare läsekrets.

Släpps inte in

– Det är en demokratifråga att nå ut men vi släpps inte in av de kanaler som står för distributionen. Det är vår idealitet som gör att tidningen kommer ut. Våra läsare är de vi hittar och de som hittar oss, vanliga människor, socialarbetare, övervakare, kontaktpersoner, gode män.

Framtiden för SocialPolitik är något oviss.

– Det är klart att vi ska överleva men det är riktigt tufft, inget är självskrivet eller gratis. Vi har statligt kulturtidskriftsstöd och möts av både beröm och respekt men som sagt, inget är givet, säger Maria Wallin.

Hon är mycket nöjd i sin roll som tidningens redaktör.

– Det är få förunnat att som jag få arbeta med det man tror

på. Våldigt underbart faktiskt att vara fri och fattig. Folk kompromissar för mycket i journalistiken, säger Maria som mestadels jobbar ensam därhemma.

Älskar opera

– Jag har ingen redaktion men en kommitté och telefon och dator och tät kommunikation med medarbetarna så ensamt blir det aldrig.

På fritiden är det nioåriga dottern och trädgården som gäller. Litteratur och kultur på det hela taget står högt i kurs.

– Jag är barnsligt förtjust i opera, just nu med Julius Caesar av Händel som favorit. Jag går på magkänsla när jag ser opera liksom inom journalistiken. Som feminist skulle jag egentligen inte gilla operornas innehåll men jag grips, förstår, identifierar mig och berörs. Det är underbart och fantastiskt, säger Maria Wallin.